

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Pan Lech Kaczyński odmówił podpisania ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz o zmianie niektórych innych ustaw i skierował tę ustawę do ponownego rozpatrzenia przez Sejm.

W opinii Pana Prezydenta ustawa z dnia 12 lutego 2009 r. nie stwarza zabezpieczeń niezbędnych do zapewnienia młodemu pokoleniu Polaków jednolitego i porównywalnego wykształcenia, co należy do podstawowych obowiązków państwa.

Najważniejsze zarzuty wobec treści ustawy:

- Nieuzasadnione i nadmierne ograniczenie nadzoru pedagogicznego nad szkołami i placówkami oświatowymi (ograniczenie kompetencji kuratora oświaty, czyli organu administracji rządowej w terenie, którego podstawowym zadaniem jest realizowanie polityki oświatowej państwa);
- Nieuzasadniona rezygnacja z zasady ustalania przez państwo programów nauczania, to jest pozbawienie ministra kompetencji do zatwierdzania, w drodze decyzji, programów nauczania;
- Brak zapewnienia odpowiednich warunków (w szczególności finansowych) dla objęcia obowiązkiem rocznego przygotowania przedszkolnego wszystkich dzieci w wieku 5 lat oraz obowiązkiem szkolnym dzieci sześciolletnich. Pan Prezydent podziela obawy podnoszone przez rodziców, co do możliwości zapewnienia właściwego przygotowania organizacyjnego i finansowego szkół, gwarantującego realizację nowych obowiązków oświatowych i wychowawczych wobec tak małych dzieci, na koniecznym dla ich wieku poziomie. Ustawa nie określa minimalnego standardu wyposażenia szkół oraz dodatkowych, nowych obowiązków wychowawczych nauczycieli. Nie sposób zrozumieć, że w sytuacji, kiedy dochodzi do tak fundamentalnych zmian w zakresie działania szkół, które wymagają dużych nakładów finansowych na przebudowę placówek szkolnych, kształcenie nauczycieli, czy zmianę wyposażenia klas i świetlic, nie zabezpiecza się tychże środków w budżecie. Biorąc pod uwagę spowodowany kryzysem stan finansowy państwa, można stwierdzić, że doposażenie szkół pod kątem zapewnienia „przedszkolnego standardu” wydaje się niewykonalne w terminie wskazanym w kwestionowanej ustawie.
- Brak zapewnienia nauczycielom zatrudnionym w szkołach przekazywanych przez jednostki samorządu terytorialnego do prowadzenia innym podmiotom, na podstawie umowy, zachowania statusu i ochrony przewidzianej w ustawie z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela. Nie ma wątpliwości, że rozwiązanie to może postawić nauczycieli w trudnej sytuacji, zwłaszcza w mniejszych ośrodkach i na wsi, a w efekcie wpłynąć negatywnie na dostępność i poziom kształcenia dzieci i młodzieży.